

certificat de
grau mitjà

C1

**GENERALITAT
VALENCIANA**
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

Junta Qualificadora de
Coneixements de València

certificat de
grau mitjà

C1

© Generalitat Valenciana, 2009

Edita: Conselleria d'Educació

Disseny i maquetació: àdisseny i comunicació

índex

- 5** Informació general
- 11** Objectius
- 21** Continguts
- 35** Estructura
- 37** Prova

informació general

Els plans d'estudis actuals han incorporat el valencià plenament en el seu currículum. Per diverses vies educatives, els estudis vigents possibiliten, si se supera la matèria de Valencià, obtindre el certificat de grau elemental.

Les persones que no complixen el requisit anterior i que volen una acreditació oficial de coneixements de valencià, o bé aquelles persones que volen una acreditació dels graus mitjà i superior, per a aconseguir un lloc de treball, accedir a la funció pública o per qualsevol altre motiu, poden obtindre el corresponent certificat superant les proves que cada any convoca la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià.

Proves

Tenen com a objecte avaluar la competència dels aspirants en un determinat grau o àmbit. Per això, les proves no van destinades a avaluar l'aprofitament d'un curs determinat, encara que, òbviament, l'assistència a cursos ajuda a preparar-se per a la superació de les proves.

La Junta convoca anualment les proves en dos períodes. El calendari, les localitats i els llocs d'exàmens es fan públics al llarg del primer trimestre de l'any.

Les proves s'ajusten als programes establits en l'Orde de 16 d'agost de 1994, de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'establixen els certificats oficials administratius de coneixements de valencià que expedix la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià i s'homologuen i es revaliden d'altres títols i certificats (DOGV núm. 2.331, de 24 d'agost de 1994).

La publicació per part del Consell d'Europa del *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprenentatge, ensenyament i avaluació* (2001) ha proporcionat unes bases comunes per a l'elaboració de programes de llengua, orientacions curriculars, exàmens, llibres de text, sistemes d'avaluació, etc., com a model de convergència europeu. Des d'esta perspectiva la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià ha assumit els principis del document i els ha incorporat a les seues propostes d'avaluació.

Certificats

La Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià expedix dos tipus de certificats: els de coneixements generals de la llengua i els de coneixements específics.

Els certificats de coneixements generals es referixen a diversos nivells de domini en l'ús de la llengua i són els següents:

- Coneixements orals
- Grau elemental
- Grau mitjà
- Grau superior

Els certificats de coneixements específics es referixen a llenguatges d'especialitat propis de determinats àmbits de la societat (administració, empreses editorials i mitjans de comunicació). Els certificats de capacitat tècnica que es convoquen són els següents:

- Llenguatge administratiu
- Correcció de textos
- Llenguatge en els mitjans de comunicació

Qui pot presentar-se a les proves

Per a poder participar en les proves cal tindre, com a mínim, setze anys complits l'any en què s'efectuen.

Les persones aspirants als certificats de capacitació tècnica de llenguatge administratiu i de llenguatge en els mitjans de comunicació han d'estar en possessió del certificat de grau mitjà.

Les persones aspirants al certificat de capacitació tècnica de correcció de textos han d'estar en possessió del certificat de grau superior.

Formalització de la inscripció

Per a poder participar en les proves cal sol·licitar-ho presentant l'imprés multicòpia que es trobarà a disposició dels interessats en els centres següents:

- Conselleria d'Educació
- Direccions territorials d'Educació
- Ajuntaments
- Centres d'informació juvenil

També es pot trobar un model de matrícula en internet: www.edu.gva.es/jqcv
Prèviament a la presentació de la sol·licitud, cal haver abonat les taxes corresponents en la quantia i forma previstes en la convocatòria.

Els aspirants poden inscriure's en diversos nivells, però només s'admet una matrícula per cada nivell.

La sol·licitud s'ha de presentar en el registre de la Conselleria d'Educació, en les direccions territorials d'Educació o en qualsevol dels llocs que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. En cas de presentar-la en una oficina de correus, es farà en sobre obert per tal que la instància siga datada i segellada abans de ser certificada.

Resultats de les proves

Després d'efectuades les proves, es farà pública en els taulers d'anuncis de la Conselleria d'Educació i de les direccions territorials d'Educació, per resolució de la presidenta de la JQCV, la llista provisional dels aspirants considerats aptes o no aptes per les comissions examinadores, i es publicarà en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* un extracte de la resolució que indicarà els llocs on estarà exposada la llista.

Les persones interessades també podran accedir a la informació a través de la web de la Junta Qualificadora (www.edu.gva.es/jqcv); del telèfon audiomàtic, que funciona les 24 hores del dia (96 386 53 95); del telèfon d'informació de la Generalitat 012, o enviant un SMS al 7373 amb el text NOTAJUNTA i el NIF o NIE corresponent.

Recursos

En la pàgina web de Política Lingüística es poden trobar diferents programes per a preparar les proves de la Junta Qualificadora de Coneixements de València (www.edu.gva.es/polin).

En l'enllaç *Aprendre valencià*, en *Aprén en línia*, es troba el programa INTER-VAL, amb models d'examen del grau mitjà. (http://www.edu.gva.es/polin/val/aprendre_apren_linia.html)

En l'enllaç *Publicacions en línia*, es poden trobar els programes següents:

JUGALLENQUA. Activitats de llengua de tots els nivells. (http://www.edu.gva.es/polin/val/publicacions_jugallengua.html)

PRÀCTIC 2. Models d'examen dels quatre nivells. (http://www.edu.gva.es/polin/val/publi_practic.html)

VINE. Material didàctic d'iniciació a l'aprenentatge en valencià. (http://www.edu.gva.es/polin/val/publi_vine.html)

SALT. Diccionari, traductor, flexió verbal, corrector i gramàtica. (http://www.edu.gva.es/polin/val/salt/apolin_salt.htm)

Punts d'informació

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

Secretaria Autònoma d'Educació

Av. Campanar, 32

46015 València

Tel. 96 386 30 52

Fax 96 386 58 21

DIRECCIONS TERRITORIALS D'EDUCACIÓ

ALACANT

C/ Carratalà, 47

03007 Alacant

Tel. 965 93 50 30

Fax 965 93 50 75

CASTELLÓ

Av. del Mar, 23

12003 Castelló de la Plana

Tel. 964 35 84 48

Fax 964 35 80 76

VALÈNCIA

PROP II

C/ Gregorio Gea, 14

46009 València

Tel. 96 196 42 11

Fax 96 196 42 17

prova grau mitjà

objectiu general

La persona que opte a este certificat ha de ser capaç de comprendre una àmplia gamma de textos llargs i complexos, i de reconèixer-ne el sentit implícit. Ha de poder expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat sense haver de buscar d'una manera molt evident paraules o expressions. Ha de poder utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç per a propòsits socials, acadèmics i professionals. Ha de poder produir textos clars, ben estructurats i detallats sobre temes complexos, i ha de demostrar un ús controlat d'estructures organitzatives, de connectors i de mecanismes de cohesió.

objectius

Àrea de comprensió

Comprensió oral

1. És capaç de comprendre discursos llargs, sobre temes abstractes o complexos, relacionats amb la vida personal, social, acadèmica o professional, encara que no estiguen ben estructurats i no siguen de la seua especialitat, i que les relacions només siguen implícites i no estiguen assenyalades explícitament.
2. És capaç de reconéixer una àmplia gamma d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i apreciar els canvis de registre.
3. És capaç de seguir fàcilment interaccions complexes entre interlocutors en debats de grup, fins i tot quan els temes són abstractes, complexos i no familiars, i pot comprendre amb facilitat la majoria de les conferències i discussions.
4. Pot comprendre informacions tècniques complexes, com instruccions d'ús i especificacions tècniques de productes i servicis familiars.
5. Pot extraure informació precisa d'anuncis públics emesos amb un so distorsionat i de poca qualitat (per exemple, en una estació, un estadi, etc.).
6. Pot comprendre una àmplia gamma de material enregistrat i retransmés, incloent-hi algun ús no estàndard, i identificar detalls que inclouen actituds i relacions implícites entre els interlocutors.
7. Pot comprendre programes de televisió i pel·lícules que utilitzen una quantitat considerable d'argot i d'expressions idiomàtiques.

Comprensió lectora

1. És capaç d'identificar ràpidament el contingut i la importància d'una notícia, d'un article o d'un reportatge sobre una àmplia gamma de temes personals, socials, acadèmics o professionals, a fi de decidir si val la pena fer-ne un estudi més aprofundit; pot localitzar els detalls més importants i identificar els detalls més subtils que poden incloure actituds i opinions tant implícites com explícites.
2. És capaç de comprendre textos llargs i complexos de caràcter literari o basats en fets, i pot apreciar-ne les diferències d'estil. Pot comprendre articles d'especialitat i instruccions tècniques llargues, encara que no tinguen relació amb el seu camp d'especialitat.
3. És capaç de comprendre tot tipus de correspondència, tot i que pot ser que esporàdicament haja d'utilitzar un diccionari.
4. Pot comprendre amb detall instruccions de procediment o d'ús, llargues i complexes, com ara les d'una màquina nova, sempre que puga tornar a rellegir les parts difícils.
5. És capaç d'utilitzar els indicis contextuals, gramaticals i lèxics per a inferir una actitud, una predisposició, unes intencions i preveure com continuarà el text.

Àrea d'expressió

Expressió oral

1. És capaç d'expressar-se espontàniament i amb fluïdesa, i de dirigir i estructurar el discurs d'acord amb la situació. Pot utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç amb finalitats socials i professionals, i amb una entonació adequada. Pot formular, de manera precisa, idees i opinions i relacionar hàbilment la seua contribució al discurs amb la dels altres interlocutors.
2. Pot fer exposicions clares i ben estructurades sobre temes complexos, i desenrotllar i confirmar els seus punts de vista amb idees complementàries, justificacions i exemples adequats.
3. Pot participar d'una manera cooperativa en tot tipus de textos conversacionals, fins i tot en els d'àmbit formal com ara tertúlies i debats.
4. Pot mantindre de manera consistent un alt grau de correcció gramatical; els errors són escassos, difícils de detectar i generalment els recorda i els corregix quan es produïxen.

5. S'expressa sense limitacions importants: les seues intervencions tenen un orde lògic, tot i que poden no ser molt llargues, i té recursos suficients per a expressar clarament la intenció i el contingut del missatge, encara que pot tindre alguna dificultat puntual d'estructura o de coherència relacionats amb el lligam entre les parts del discurs.

Expressió escrita

1. És capaç d'expressar-se mitjançant textos clars i amb l'adequació, la coherència i la cohesió apropiades, i de desenrotllar el seu punt de vista amb una certa extensió, sobre una gamma àmplia de temes. Pot escriure sobre temes complexos en cartes, assajos o informes, i subratllar-ne els aspectes que considere més importants. Pot seleccionar l'estil apropiat en funció del lector a qui van dirigits els seus textos.
2. Pot escriure textos descriptius i narratius de ficció clars, detallats i ben construïts (amb un estil segur, personal i natural adequat al lector a qui van dirigits), i pot exposar per escrit, clarament i de manera ben estructurada, un tema complex i subratllar-ne les idees principals.
3. Pot escriure argumentacions, de caràcter no especialitzat, relacionades amb l'àmbit privat, laboral o acadèmic; i pot exposar i defensar d'una manera extensa el seu punt de vista amb l'ajuda d'arguments secundaris, de justificacions i d'exemples pertinents.
4. Pot escriure cartes que transmeten diferents graus d'emoció, subratllar el que considera important d'esdeveniments o experiències i fer comentaris sobre les notícies i els punts de vista del destinatari.
5. Pot prendre apunts detallats durant una conferència sobre temes de la seua especialitat, i transcriure la informació d'una manera tan precisa i fidel a l'original que podrien fer-ne ús altres persones.
6. Pot resumir amb precisió textos expositius i argumentatius llargs i exigents, i pot distingir la informació de l'opinió.
7. Pot utilitzar circumloquis i paràfrasis per a dissimular les llacunes de lèxic i d'estructura, i pot evitar una dificultat i reformular el que vol dir sense interrompre del tot el discurs.

Àrea de pragmàtica i d'interacció

1. Pot ajustar el que diu i la manera de dir-ho a la situació i al destinatari, i adoptar el nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
2. Pot produir un discurs clar, fluid i ben estructurat, que demostra un ús controlat d'estructures organitzatives, connectors i mecanismes de cohesió.
3. Pot qualificar amb precisió opinions i afirmacions en termes de certesa o incertesa, de creença o dubte, de probabilitat, etc.
4. Pot expressar-se amb convicció, de manera clara i educada, en un registre formal o informal, adequat a la situació i a les persones, i seguir el ritme de debats i participar-hi.
5. Pot utilitzar la llengua, oralment en societat o per escrit en la correspondència personal, amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos afectius, al·lusius o humorístics.
6. Pot mantindre fàcilment converses formals o informals, fins i tot sobre temes abstractes o complexos. Pot argumentar la seua postura amb un discurs convincent, responent amb fluïdesa i espontaneïtat a les preguntes, als comentaris i als contraarguments.
7. Pot comprendre de manera fiable instruccions detallades. Pot esbossar clarament una qüestió o un problema, especular sobre les causes i les conseqüències, i valorar els avantatges i els inconvenients dels diferents enfocaments.
8. Pot comprendre i intercanviar informacions complexes i opinions sobre una extensa gamma de temes generals o relacionats amb la seua professió.
9. Pot participar plenament en una entrevista, com a entrevistador o com a entrevistat, desenrotllar o valorar els punts discutits de manera fluida i sense cap ajuda, i utilitzar bé els marcadors conversacionals.
10. Identifica i és capaç d'utilitzar amb solvència i amb eficàcia les convencions pròpies d'una gamma àmplia de gèneres, tant expositius (manuales, conferències, exposicions orals, enciclopèdies temàtiques...) com argumentatius (articles d'opinió, assajos, debats...) com narratius (notícies, narracions audiovisuals...), pertanyents als àmbits formals més habituals de la vida pública (periodístic, acadèmic, jurídic...).

Àrea d'estructures lingüístiques

1. Domina un repertori lingüístic ampli que li permet expressar clarament i sense restriccions el que vol dir, superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis, i usar expressions idiomàtiques i mots col·loquials, encara que pot cometre, de tant en tant, alguns errors de vocabulari no significatius.
  - a) Utilitza el vocabulari amb una precisió lèxica remarkable i pot inserir en el discurs expressions idiomàtiques.
  - b) Té un domini acceptable dels conceptes bàsics de terminologia i coneix els criteris utilitzats per a la fixació del lèxic especialitzat d'ús general.
2. Coneix les relacions semàntiques bàsiques, incloent-hi les que permeten cohesionar lèxicament el text i altres relacions pragmàtiques (substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironia), i pot utilitzar estos mecanismes sense limitacions importants en la comunicació oral i escrita.
3. Manté constantment un grau elevat de correcció que s'ajusta a la normativa gramatical; els errors són escassos i difícils de detectar:
  - a) Pot variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració correctament a fi d'expressar matisos subtils de significat, i és capaç d'aplicar els criteris de pronunciació propis dels registres formals.
  - b) Domina les normes d'ús avançades dels signes ortogràfics i és capaç d'utilitzar-les amb naturalitat, incloent-hi les excepcions a les regles generals. Domina les regles d'ús dels signes diacrítics auxiliars (l'accentuació gràfica: accent en paraules compostes i derivades, paraules que presenten dubtes a causa de la posició de la síl·laba tònica, paraules amb interferències fonètiques d'altres llengües...; l'apostrofació i els fenòmens de fonètica sintàctica: elisions i sinalefes, neutralitzacions, emmudiments i sonoritzacions; l'apostrofació de les sigles; el guionet). Usa correctament les abreviacions, les sigles, els símbols i els acrònims més generals. Coneix i és capaç de corregir les dificultats relacionades amb les regles avançades de l'ortografia dels sons consonàntics.

- c) Domina la morfologia nominal i verbal adequada als contextos formals, i evita els casos d'interferència morfològica impropis de la llengua estàndard general. Coneix les dificultats que presenta la morfologia del nom i de l'adjectiu i pot solucionar-les amb relativa facilitat. Usa la morfologia verbal pròpia de les varietats formals del valencià i de l'estàndard (verbs irregulars, verbs purs i incoatius, formes velaritzades i no velaritzades, formes irregulars dels participis i gerundis, formes de l'imperatiu, dobles formes verbals alternatives).
- d) Domina els usos i les funcions sintàctiques de les diverses categories gramaticals, i sap aplicar-los amb naturalitat i precisió, adequant-los a la llengua formal general. Domina els usos de tots els determinants, les preposicions, els relatius, els interrogatius i els exclamatius, les conjuncions, els adverbis, els pronoms personals (els pronoms febles i les combinacions binàries), els verbs i les perífrasis verbals.
4. És capaç de produir textos ben construïts (adequats, coherents i ben cohesionats) i d'aplicar regles complexes de cohesió textual, tant lèxica com gramatical. I a més, la connectivitat i la divisió del text per paràgrafs, així com l'ús dels signes de puntuació, són els que requereix el propòsit comunicatiu.

Àrea de sociolingüística

1. Pot utilitzar la llengua de manera flexible i efectiva en les relacions socials, incloent-hi els usos emocionals, fins i tot en formes de tractament afectuoses o despectives.
2. Pot usar i seleccionar formes de tractament oficial (*Molt Honorable, Excel·lentíssim Senyor...*) i familiar (*bonica, rei...*), ja que reconeix l'estatus dels interlocutors o destinataris i el grau de proximitat de les relacions.
3. És capaç de reconèixer un ampli repertori de refranys (*de moliner mudaràs, però de lladre no t'escaparàs...*) i d'expressions idiomàtiques, col·loquials o familiars. Pot entendre productes audiovisuals (pel·lícules, programes de televisió...) i en suports diversos (grafits, eslògans publicitaris, cartells...), que utilitzen un grau considerable d'estes expressions, i pot apreciar els canvis de registre.

4. Coneix indicadors lingüístics d'origen sociocultural o de procedència geogràfica, està familiaritzat amb trets dialectals propis de les principals varietats geogràfiques del sistema lingüístic i pot entendre converses amb una presència considerable d'expressions típiques dels anomenats argots.

Àrea de coneixements socioculturals

1. Té un coneixement notable del marc sociocultural i de la realitat física valenciana, cosa que li permet participar amb naturalitat en la major part de les pràctiques socials de la vida quotidiana, del món professional i de l'àmbit cultural i acadèmic:
  - a) Coneix els elements més representatius i emblemàtics de la nostra comunitat (llocs, institucions, persones, objectes, esdeveniments, actes i textos), la qual cosa li permet relacionar-se amb naturalitat en els àmbits personals, públic, professional i educatiu.
  - b) És capaç d'identificar les dades més rellevants de l'entorn cultural valencià, tant les manifestacions de la cultura popular tradicional com les tendències de la cultura de massa i de les cultures especialitzades (música, arquitectura popular, art...).
  - c) Té uns coneixements generals sobre els corrents literaris i els principals autors, que li permeten gaudir de la lectura de les obres més representatives i li proporcionen les dades necessàries per a contextualitzar-les i valorar-les adequadament.
  - d) Té un coneixement avançat del marc geogràfic i de geografia humana (comarques, capitals, rius, muntanyes...), dels orígens i la formació de les llengües romàniques i de les principals etapes d'història de la llengua, i és conscient de la situació social de la llengua en els diversos àmbits de relació (legislació, administració, mitjans de comunicació, educació...).
2. És capaç d'utilitzar les seues habilitats pràctiques (les socials i les específiques de la vida quotidiana, les tècniques i professionals i les pròpies de l'oci) per a desenrotllar una sèrie d'estratègies o factors (motivacions, valors, creences, estils cognitius i trets de la personalitat) que li permeten mantindre actituds personals positives com a usuari o aprenent de la llengua.

3. És capaç de desenrotllar algunes habilitats bàsiques per a l'estudi de la llengua i algunes estratègies de descobriment i d'anàlisi, per a arribar a ser cada vegada més independent en l'aprenentatge i en l'ús del valencià.

continguts

A més dels continguts que es detallen a continuació, la persona que opte al certificat de grau mitjà haurà de demostrar el domini dels continguts exigits en els nivells anteriors.

Elocució i fonologia

1. Vocals en contacte: elisions i altres fenòmens de fonètica sintàctica. Emmudiments.
2. Adequació de la pronúncia a la normativa sobre elocució estàndard, evitant els casos de relaxació fonètica impròpies dels àmbits formals (**sat mil, *nyervi, *dixar, *fogir, *aulorar*).
3. Geminacions, emmudiments i contactes consonàntics. Sonoritzacions, neutralitzacions, sensibilitzacions i altres fenòmens de fonètica sintàctica.
4. Pronunciació de paraules evitant el desplaçament accentual impropri de l'elocució formal (*diòptria, atmosfera, estudia, període*).
5. Discriminació entre sons consonàntics sords i sonors (*rosa/rossa; casar/caçar, posar, colze, metge/metxa*).
6. Pronunciació que evite les assimilacions, les dissimilacions i les metàtesis no recomanables en àmbits formals de la llengua (*ganivet, frare, seixanta, gener, processó, ametla, cridar*).
7. Pronunciació que evite la supressió o l'addició de sons impropis de l'àmbit formal (*paciència, vesprada, parlàvem, premi*).
8. Pronunciació que evite la modificació de consonants contrària a les normes d'elocució formal de la llengua (*distingir, trajecte, literatura, qualsevol, qualitat*).
9. Pronúncia que evite la iodització de la /λ/.

Normativa ortogràfica

Alfabet i grafies vocàliques

Esriptura de les vocals en les paraules amb un cert grau de dificultat ortogràfica: alternances vocàliques entre veus patrimonials i els corresponents pseudoderivats d'ús general (*món/mundial, homenet/humà, corba/curvilini*); ortografia vocàlica contrastiva amb la d'altres llengües (*avorrir-se, afaitar, metre, línia*); paraules que col·loquialment es pronuncien amb vocal diferent (*cobert, obrir, poguera, seixanta, queixal*), etc.

Separació de frases i paraules

1. Esriptura de les paraules compostes o derivades juntes, separades o amb guionet, segons les normes ortogràfiques (*benestar, mal humor, malacostumar, un no res, café teatre, el no-res, Sud-àfrica*).
2. Modificacions de la forma dels pronoms febles en els canvis de posició davant/darrere del verb.

Síl·laba, diftong i hiat

1. Separació de paraules per síl·labes tenint en compte tots els dígrafs i les geminacions (*in-nocent, set-mana, cot-na*).
2. Separació d'elements d'una paraula composta (*ben-estar, des-aire, vos-altres*).

Accentuació gràfica. Accent diacrític. Dièresi

1. Accentuació de les paraules compostes i derivades (*fisicoquímic, útilment, sud-americà, pèl-roig*).
2. Esriptura de l'accent obert i tancat segons la norma ortogràfica, incloent-hi les excepcions a les regles generals i les paraules que presenten més dubtes ortogràfics (*préstec, estómac, refós*).
3. Accentuació de paraules d'ús general en la llengua formal que solen presentar dubtes a causa de la posició de la síl·laba tònica (*acne, atmosfera, ciclop, etiop, diòptria, miop, monòlit, timpà*).
4. Ús de l'accent diacrític (*móra/mora; ós/os; vénen/venen*), incloent-hi els casos de flexió i derivació (*món/mons; sòl/subsòl*).
5. Esriptura de la dièresi, incloent-hi les excepcions i l'estalvi de la dièresi.

L'apòstrof, la contracció i el guionet

1. Apostrofació de l'article i les seues excepcions (*la una en punt, la ira, la eme, l'11*).
2. Apostrofació de sigles i acrònims (*l'IVAM, la IBM*).
3. Apostrofació i contracció de l'article personal *el* i *en* (*Me'n vaig a cal Pere; Llocnou d'en Fenollet*).
4. Escripura del guionet en els seus usos diversos (*nord-oest, despús-ahir, Vila-real, barba-serrat; portar-la, vestiu-les; bum-bum, xino-xano*), i casos en què no s'escriu el guionet (*subsecretari, infraroig, hispanoamericà*).

Les oclusives

1. Escripura de les oclusives en posició final de síl·laba (*apte, cabdill, cognom, dissabte, sobte, substitució; mag, zig-zag*).
2. Escripura de les oclusives en posició final de paraula, evitant la vocal de suport (*absurd, immund*) i tenint en compte terminacions com ara *-etud, -itud* (*quietud, solitud*), *-leg* (*diàleg, psicòleg*) i la resta d'excepcions a la regla general.
3. Escripura d'homòfons i parònims diversos (*quan/quant; tan/tant; ordenant/ordenand; multiplicant/multiplicand; cub/cup*).

La bilabial **b** i la labiodental **v**

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les grafies *b/v*: usos contrastius amb altres llengües (*arribar, treballar, covard, rebentar, trobar, gravar, llavi, immòbil, rebolcar, trèvol*); usos excepcionals (*tramvia, circumval·lar*); etc.
2. Escripura d'homòfons, parònims i diverses paraules que es poden confondre (*abans/avanç; baca/vaca; probable/provable; abís/avís; hibernar/hivernar*).

Les nasals

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les nasals: *n* o *m* davant de *f* i *r* (*enfadar, àmfora, Enric, somriure*); *n* i *m* en posició final (*tron, orangutan, betum*); usos diferents dels d'altres llengües (*simfonia, Alemanya, canó, impremta*); escripura dels grups *mpt, mpc, mt, nt, mn* (*assumpta, exempció, compta/comte/conte, condemnar*); etc.
2. Escripura d'homòfons i parònims diversos (*amb/em, també/tan bé*).

Les palatals

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les palatals: escriptura dels verbs acabats en *-tjar* i en *-jar* (*hostatjar, marejar*); ortografia excepcional de *j + e* (*injecció, injectable, jeroglífic*); ús dels diversos valors de la grafia *x*, incloent-hi els no palatals (*taxa, examen*) i l'ortografia de la *x* amb so fricatiu a l'inici de paraules (*Xàtiva, Xàbia, Xaló, Xixona; xerografia, xilòfon*); etc.
2. Ús de les grafies palatals i oclusives evitant confusions (*distingir, burgés*).

Les alveolars

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les alveolars: verbs acabats en *-issar, -isar, -itzar* (*acarnissar, matisar, polititzar*); usos de la grafia *tz* (*Natzaret*); usos excepcionals de la *z* (*espermatzoide, trapezi*); paraules en vocal + *si* (*oasi, tesi, crisi*); arabismes (*tassa, safrà*); flexió de les paraules acabades en *-s* (*pis, pisos; arcabús, arcabussos; obés, obesos*); grafies dels cultismes (*decisió*, terminacions *-gressió, -pressió* i *-missió...*); compostos i derivats amb *s/ss* (*aerosol, pressentir, asèptic, assenyalar*), etc.
2. Escriptura distintiva d'homòfons (*cessió, sessió; cent, sent; cella, sella*) i parònims amb grafies alveolars (*casa, caça; braça, brasa; cinc, zinc; abraçar, abrasar; zona, sona; peces, peses; desolar, dessolar*).

Les laterals

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les consonants laterals: *l·l* en paraules començades per *al-, col-, il-, mil-, sil-* + *l* (*al·legoria, col·lecció, il·legal, mil·lèsim, síl·laba*) i en les acabades en *-el·la, -il·la* (*mortadel·la, til·la*); derivació amb *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*metàl·lic, mol·lície, cristal·lí*); cultismes amb *l* inicial (*labial, laboral, lingüista*); cultismes amb *l·l* (*cèl·lula, cal·ligrafia, paral·lelogram*), etc.
2. Distinció ortogràfica de parelles de paraules com ara *vila/vil·la*.

Les ròtiques

Domini de les regles avançades de l'ortografia de les consonants ròtiques: les grafies *r, rr* en paraules compostes (*mata-rates, grecoromà, trirrem, Vila-real*) i darrere de prefix (*arítmia, autoretrat, coreferent, prerrogativa*); usos diferents dels d'altres llengües

(*brusa, frare, escorta*); *r* medial muda del verb *prendre* i derivats (*comprendre*) i d'altres casos (*cerndre, dimarts, marbre*); cultismes (*derogar*), etc.

La grafia *h*

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de la grafia *h*: usos diferents dels d'altres llengües (*coet, orxata, truà, harmonia, subhasta*); la grafia *h* en els cultismes (*hèlix, hemorràgia, híbrid, hídric*), etc.
2. Distinció ortogràfica de parelles de paraules (*ala ≠ hala; aprendre ≠ aprehendre; hom ≠ om; ostatge ≠ hostatge*).

Les abreviacions, les sigles i els acrònims

1. Ús correcte d'abreviacions, símbols i sigles d'ús general en els àmbits públics.
2. Escripura de xifres, magnituds i quantitats en lletra o en número segons el context.

Les majúscules i les minúscules

Ús de la minúscula en dies de la setmana, mesos, estacions de l'any, gentilicis, monedes i en l'article dels topònims propis o adaptats (*el Pinós, la Vall d'Albaida, l'Havana*; però *El Escorial, Le Havre*).

La puntuació

Domini de les regles avançades d'ús dels signes de puntuació: puntuació adequada de les oracions compostes; casos en què no hi ha correspondència entre les pauses de l'entonació i l'ús del signe de puntuació; signes per a introduir incisos i la seua gradació; omissió de la coma entre el subjecte i el predicat, etc.

Morfologia i sintaxi

El substantiu i l'adjectiu: gènere i nombre

Adequació de la forma de substantius i adjectius a la llengua formal i a l'estàndard: correcció ortogràfica en la flexió del gènere i nombre (*postís, postissa; narcís, narcisos; mul, mula; nul, nul·la*); assignació de gènere gramatical als substantius d'ús general en la varietat formal de la llengua, evitant la interferència morfològica (*el costum, el compte, el corrent; la calor, una dita, la icona*); substantius de doble gènere amb significat diferent que són d'ús general en la varietat formal de la llengua (*canal, capital, còlera, coma, fi, llum, orde, pudor, son, vall*); ús dels epicens (*cadenera mascle, cadenera femella*); adjectius variables i invariables, incloent-hi els que presenten una forma única en el singular i doble forma de plural (*feliç, feliços, felices*), els que presenten dos formes de singular i una de plural (*alumne, alumna, alumnes*), i els que contrasten amb el castellà (*verd, verda; rude*); noms amb doble forma de plural (*discs/discos, trists/tristos, texts/textos, disigs/desitjos, homes/hòmens*); plurals gràfics (*els apèndixs, les falçs, qualssevol*); substantius i adjectius invariables en nombre (*llapis, cactus, plebs, dilluns, torcamans; isòsceles*); els *pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, els antípodes*); usos contrastius quant al nombre amb el castellà (*bon dia, bon Nadal, el parafang, amb escriu, el gratacel, els diners, les tovalles, les postres*); adjectius amb terminacions en hiat o en diftong creixent (*promiscu, promíscua; ambigu, ambigua*); etc.

Els articles definits

1. Les possibles solucions formals a l'article neutre (*el millor que pots fer, el que dius*).
2. Determinació del substantiu (*l'un i l'altre. Ens veurem dilluns. Parar taula*).

Els possessius

1. Ús de les formes àtones menys habituals dels possessius en les relacions de parentiu (*mes cosines, mos pares*).
2. Ús de les formes àtones en els tractaments (*ses majestats, vostra excel·lència*).
3. Col·locació de les formes plenes dels possessius segons la funció (*És el teu equip. L'equip seu ha guanyat*).

4. Estalvi del possessiu en els usos abusius (*Es menja les seues ungles. Prenga el seu tiquet*).

Els díctics

Funcions dels demostratius: determinants, pronoms o adverbis (*Eixe problema el vaig resoldre; aquell altre, no. No parleu d'allò. Ací el tinc*).

Els numerals

1. Ús coherent de les diverses formes dels numerals cardinals i de la concordança amb el substantiu que modifiquen. El cardinal *u/un*. Escripura dels numerals en xifra o en lletres (*la pàgina 5; el 2 de març; 22,5; El pressupost és de tres milions d'euros. Ho has fet mil vegades*).
2. Ús coherent de les diverses formes dels numerals ordinals. Ordinals escrits amb xifres romanes (*VI, sext; XI, onze*). Els cardinals usats com a ordinals i les perífrasis amb este valor.
3. Flexió de gènere dels numerals multiplicatius: ús variable i ús invariable. Les perífrasis equivalents als multiplicatius (*quatre vegades més ric*).
4. Ús dels numerals col·lectius més habituals.

Els quantitius

1. Expressió de la quantitat mitjançant fraseologia i locucions quantitatives genuïnes (*Com més treballem millor. Com a màxim. Si més no. A tot estirar*). L'expressió de la quantitat aproximada (*prop de, vora*) i la quantitat comparada.
2. La concordança dels quantitius variables i l'ús de la preposició partitiva *de* en els quantitius (*Fa molt de fred. No tinc gens de gana. No era gens fàcil. Tinc molta gana*).
3. Precisió en l'ús dels quantitius *bastant, prou; tan, tant* (*Ha menjat bastant, però no prou. Tant de bo. Hi ha tant de treball. És tan agradable. Està tan lluny*).
4. Valoració d'altres quantitius, com ara *força*.

Els indefinits

1. Valoració i ús dels indefinits: quantificadors nominals i pronoms, amb valor universal, existencial i negatiu.
2. Precisió en l'ús dels indefinits i adequació de la forma a la funció exercida (*qualsevol, qualssevol; qualsevulla, qualssevulla; ambdós; un, u; cada un, cada u, cadascun, cadascú; algun, algú; ningun, ningú; altre, un altre, l'altre; cert, un cert*). Els diversos valors del quantificador nominal *tot* (amb numeral, topònim, gerundi, adjectiu, adverbi). L'ús de les preposicions amb els indefinits: la preposició partitiva *de* (*res de transcendent*) i altres estructures fraseològiques (*res a fer*).
3. Solucions als usos impropis dels indefinits (*Ho hem fet unes quantes/diverses vegades. Des de fa uns quants anys. Els altres es quedaren. Ens atengué la propietària mateix*).
4. Valoració de l'ús dels indefinits negatius en frases interrogatives i condicionals.

Les preposicions

1. Precisió en l'ús de les preposicions tòniques i àtones, així com en l'ús de les locucions prepositives (*llevat, malgrat, mitjançant, tocant, com a, contra de, a força de, a través de, al llarg de, arran de, d'acord amb, en contra de, en virtut de, en vista de, amb vista a, de por de, pel que fa a, referent a*): adequació de l'ús de les preposicions *cap* i *cap a*, *fins* i *fins a*, *com* i *com a*; les preposicions *per* i *per a*; preposicions que introdueixen complements verbals (CD, CI, CRV, CCLloc, CCTemps); preposicions *en* i *al* en la construcció temporal d'infinitiu (*En arribar a casa va dinar*); usos diversos de les preposicions *a*, *de*, *en* i *amb*; etc.
2. Solucions als usos impropis de les preposicions: la preposició *a* davant de CD (*Has vist el mestre. Crida a tots*); la preposició *de* davant d'infinitiu amb valor condicional; alternatives als usos no genuïns (*Alacant, 2 de febrer. Menjava a poc a poc*); les preposicions que expressen relacions espacials (*Em trobe sota o davall d'un arbre. Viu enfront de l'ajuntament*); etc.
3. Elisió i canvi de les preposicions àtones: davant d'oracions d'infinitiu i davant de la conjunció *que*.

Els relatius, els interrogatius i els exclamatius

1. Precisió en l'ús formal dels pronoms relatius (*que, què, qui, el qual, quan, com, on*): construccions de relatiu amb preposició i sense; usos adequats de la combinació preposició + article + *que* (*Ho he llegit en el diari de hui i en el que vaig comprar ahir*); limitació de l'ús d'alguns relatius (*qui* en oracions explicatives sense preposició, *el qual* en oracions especificatives sense preposició, *què* i *qui* darrere de preposició tònica); la repetició de l'antecedent; les construccions de relatiu possessiu (*El gos la corretja del qual és roja és meu*); les construccions de relatiu quan l'antecedent és tota una oració anterior (*No menjava mai fruita, la qual cosa no el beneficiava*); *qui* i *que* en les oracions substantives.
2. Classificació de les oracions subordinades de relatiu: substantives (*Els qui firmen vindran. Va fer el que havia dit*); adverbials (*He tornat d'on m'havies enviat*) i adjectives (*Les taronges que he comprat estan bones*); adjectives especificatives i explicatives (*Els mestres que treballen en el segon pis no assistiran a la reunió. Els mestres, que treballen en el segon pis, no assistiran a la reunió*).
3. Ús de construccions sintètiques formals, en lloc de les construccions analítiques informals que amplien els usos del relatiu *que*.
4. Precisió en l'ús dels exclamatius: funcions de *quin, quant, que* i *com*; la construcció *quin* + substantiu + *més* + adjectiu; oracions amb el relatiu *que* que completen les oracions exclamatives (*Que bé que ho fas!*).

Les conjuncions

1. Precisió en l'ús de les conjuncions i de les locucions conjuntives, i presentació d'alternatives als usos que són impropis de la llengua formal: distinció entre *per què, perquè* i *per a què* (*Per què no has vingut? Perquè estava malalt. Els motius per què ho he fet. No arribí a entendre el perquè. Per a què vols el got?*); caiguda de la preposició davant de la conjunció *que* (*Estic content que vingues*); usos formals de les conjuncions causals i consecutives (*Ha suspès, doncs perquè no havia estudiat*); la conjunció adversativa *sinó* i la condicional *si* + *no* (*No has de parlar amb este advocat sinó amb l'altre*); les locucions conjuntives condicionals (~~*De no ser*~~ *Si no fóra pare ho comprendria. T'ho diré sempre i quan sempre que et comprometes a callar. Amb tal que* ~~*Amb la condició que parles estic content. Com*~~ *Si no aprofes, no vindràs de viatge*); els adverbis connectius i la connexió textual; etc.

2. Connectivitat oracional per mitjà de les diverses classes de paraules que l'exercixen: conjuncions, locucions conjuntives i adverbis connectius.

Els adverbis

1. Precisió en l'ús dels adverbis i de les locucions adverbials, i presentació d'alternatives als usos que són impropis de la llengua formal: adverbis i locucions adverbials de manera (la coordinació dels adverbis acabats en *-ment*: *Ho va fer ràpidament i eficaçment. La magnitud s'ha determinat teòricament i experimental*); adverbis i locucions adverbials de lloc (precisió en l'ús de *baix, davall i sota*; el triple grau dels adverbis demostratius; l'expressió de la posició i del moviment; solucions als usos no genuïns o poc formals); adverbis i locucions adverbials de temps (l'expressió de la dixi temporal); adverbis i locucions adverbials de quantitat (precisió en l'ús de *només, no més, sols, solament, a soles*); adverbis i locucions modals, d'afirmació i de negació (mode verbal exigít per l'adverbi *potser*, l'adverbi *no* amb paraules negatives); adverbis textuais (connectors distributius i lògics –d'addició, de contrast, de reformulació, de conseqüència, etc.).
2. Ús dels adverbis *enlloc, força, dempeus, corrents, adesiara, tothora, manco, enjorn o d'hora, sota, l'endemà*.
3. Ús de les locucions adverbials pròpies i generals de la llengua formal.
4. Valoració de les funcions dels adverbis: adverbis de predicat, adverbis oracionals i adverbis textuais. Valoració de la forma dels adverbis: adverbis en *-ment*, adjectius habilitats com a adverbis, locucions adverbials (paronímia i lexicalització de les locucions adverbials: *aleshores, a les hores; alhora, a l'hora; enlaira, en l'aire; potser, pot ser; sobretot, sobre tot; enlloc, en lloc; només, no més*).

Els pronoms personals: tòpics i febles

1. Expressió adequada de la dixi social i les formes de cortesia: el pronom *vós*.
2. Ús restringit dels pronoms personals forts de tercera persona *ell, ella, ells, elles* amb les entitats inanimades (*Cal llegir eixos llibres perquè ~~ells~~ els llibres són la clau. Sobre els temes actuals, ja veurem qui ~~s'ocupa d'ells~~ se n'ocupa. Té paciència i ~~confia en ella~~ hi confia. He comprat tres productes nous i ~~podem recórrer a ells~~ als quals podem recórrer*).

3. Ús dels pronoms febles en funció de complement del nom (*Valora el preu del pis; en valora el preu*); de subjecte (*D'avions? N'arriben cada dia*); de complement circumstancial (*Parla malament; hi parla. Va a peu; hi va*); de complement de règim verbal (*Parlaven de música; en parlaven. Es dedicava a passejar; s'hi dedicava*).
4. Combinacions binàries de pronoms febles, adequant-los a la funció sintàctica, a la morfologia i a l'ortografia gramaticals (*Agarreu-los-els. Se la compra. Agarra'ls-la. Me la regalaràs? Me l'han deixada. Se vos escapa. Li la deixarà. Deixa-li'n*).
5. Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció: ús de la forma plena del pronom *se* davant dels verbs començats per [s] (*Se situaren al meu costat. Demà se celebra el triomf*); ús dels pronoms *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris (*No es va presentar a l'examen, i ara ~~es~~ se'n penedix. En vols més. No hi havia ningú*); adequació de l'ús dels pronoms que fan funció de CD i de CI (*No ~~hi~~ el vaig conèixer*); ús de les combinacions genuïnes de CI + CD (*~~S'ho~~ Li ho vaig regalar ahir*); usos pleonàstics admesos i no admesos (*~~N'hi ha~~ Hi ha molta aigua. A la teua germana li parlaran clar*); usos lexicalitzats dels pronoms febles *en* i *hi*, sense valor sintàctic (*Me'n vaig al futbol. Vine-te'n a ma casa. Hi ha una porta oberta. Quasi no s'hi veu. En tinc prou amb una salutació*); concordança del participi de les formes compostes del verb amb els pronoms acusatius de tercera persona; etc.

Els verbs

1. Ús dels valors bàsics dels temps d'indicatiu i de subjuntiu: propietat en l'ús dels temps verbals, tant de les oracions principals com de les oracions subordinades que en depenen, tant en els verbs que remeten al temps de l'enunciació com en els que ho fan als temps de l'enunciat; propietat en l'ús bàsic dels verbs segons el règim sintàctic (verbs transitius i intransitius, verbs pronominals i no pronominals).
2. Ús de l'imperatiu dels verbs propi de la varietat formal de la llengua, incloent-hi els verbs irregulars: les formes de 2a persona i 1a persona del plural; les ordes referides a la 3a persona singular i plural; les ordes negatives.
3. Ús adequat de les formes no personals del verb, d'acord amb els usos formals de la llengua: restricció de la substantivització dels infinitius; evitació de l'ús agramatical de l'infinitiu amb valor imperatiu (*~~No fumar~~ No fumeu*); usos del gerundi admesos

i usos no admesos (*Va començar parlant de l'oratge. Va caure un bac ~~trencant-se~~ i es va trencar la cama*).

4. Ús de la morfologia verbal adequada als contextos formals: verbs irregulars poc usuals però propis de la llengua formal general (*complaure, cruixir, escopir, fondre, imprimir, jaure, lluir, moldre, morir, oir, romandre, rostir*); doble conjugació dels verbs que admeten el model pur i incoatiu (*llog, llegix*); valoració i reconeixement del polimorfisme verbal i de l'adequació o no de cada forma a la normativa gramatical (*canto = cante*, però **Hui ell passege*); dobles formes verbals alternatives (passat simple i passat perifràstic, *vas/vares, càpia/càpiga*); adopció de la conjugació de cada verb, evitant els canvis de paradigma impropis de la llengua formal (*garantir, telefonar, trair, rebre, percebre, florir*), incloent-hi els verbs acabats en les terminacions *-metre, -córrer, -fondre, -batre, -rompre, -cloure*; davant de doble forma amb velar i sense en els verbs de la 2a i 3a conjugació, preferència per les formes verbals sense velaritzar, que són les pròpies de les varietats formals del valencià i de l'estàndard, en el present d'indicatiu, el present de subjuntiu i l'imperatiu (*dorm, perd, sent, cull, dorma, perda, apareixeu*); formes irregulars dels participis (*confós, detingut, distret, exclòs*) i dels gerundis (*bevent, traient/traent, estenent*).
5. Ús de les perífrasis verbals de probabilitat i d'imminència.

Lèxic i semàntica

1. El vocabulari formal general de:
Els esports: els llocs i els equipaments. El turisme. Els mitjans de comunicació. La publicitat. Els successos. Les arts: el cine, el teatre, les arts plàstiques, etc. El medi ambient. La ciència i la tecnologia. La societat i el govern. Els problemes socials.
2. Expressions idiomàtiques i enunciats fraseològics d'ús freqüent: frases fetes, locucions i refranys.
3. Precisió lèxica. Interferències lèxiques. Distinció entre barbarismes, neologismes i vulgarismes.
4. Paraules patrimonials i cultismes.
5. Polisèmia. Sinonímia i geosinònims. Falsos sinònims.
6. Creació lèxica: derivació, composició i metaforització.
7. Reculls lèxics (diccionaris, vocabularis, nomenclàtors, índexs temàtics).
8. Reformulacions i nominalitzacions (en discurs acadèmic i periodístic).
9. Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit.
10. Denotació i connotació. Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoque...
11. Onomatopeies.
12. Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.

estructura de la prova

Àrea i subàrea		Tipus de prova	Valor (%)
1. Àrea de comprensió	1a. Comprensió oral	No hi ha prova específica.	10%
	1b. Comprensió lectora	Llegir un text i respondre diverses qüestions de dos o més opcions (mínim 10 preguntes): textuais, de contingut, de derivació, de síntesi o de sinonímia.	
2. Àrea d'estructures lingüístiques		Contestar un qüestionari de 60 ítems tipus test, amb tres alternatives, de les quals només una és correcta. a) Lèxic i semàntica (15 qüestions). b) Morfologia i sintaxi (30 qüestions). c) Normativa ortogràfica (15 qüestions).	30%
3. Àrea d'expressió escrita		Redactar un text formal d'un mínim de 200 paraules. Fer un dictat d'unes 100 paraules.	30%
4. Àrea d'expressió i interacció oral		Llegir en veu alta un text, fer una exposició oral sobre la lectura i interactuar amb una altra persona.	30%

La prova té una duració de 2:45 hores.

prova

Àrea de comprensió

Llija el text següent i marque la resposta més adequada per a cada enunciat.

ELS ORÍGENS DE LA CERVESA

Les diferents fonts d'informació no es posen d'acord sobre quin ha sigut el verdader origen de la cervesa. Els arqueòlegs han determinat que ja es coneixia fa 6.000 anys. Com molts altres descobriments, la primera cervesa va ser fabricada de manera accidental i casual. A Sumer, quan intentaven fer pa i els grans de blat germinaven, el resultat era que el que havia de ser pa s'havia dividit en una mescla amb una part sòlida i una altra de líquida. A partir de la part líquida d'esta mescla, que descobriren que tenia un sabor agradable, es van començar a elaborar les primeres cerveses. Però altres fonts indiquen que la cervesa té el seu origen en la necessitat de guardar el gra dels primers agricultors, els quals es van adonar que la combinació de diferents tipus de cereals mòlts, posats en un recipient i exposats a una temperatura ambient, produïa una beguda alcohòlica. Per a millorar el gust del producte resultant dels grans fermentats, senzillament hi van afegir aigua.

Més tard, els egipcis van difondre molt esta beguda. A Egipte va ser considerada com una beguda dels déus, i es deia que la cervesa va ser un dels presents amb què la deessa Isis volgué ajudar la humanitat. Els egipcis van introduir nous ingredients per a millorar-ne el color i l'aroma; de manera que van descobrir primerament la malta, i després hi afegiren safrà i mel. També a Roma, el nom llatí reflectia la relació de la cervesa amb els déus: en honor a la seua deessa de l'agricultura, Ceres, la cervesa va rebre el nom de *cerevisia*, del qual prové la paraula que designa en valencià esta beguda. Ara bé, el poble romà no tenia molt bona consideració per la gent que bevia cervesa, ja que era la beguda dels més pobres, que no es podien permetre el vi. Per contra, entre els pobles del nord d'Europa la cervesa tenia un gran prestigi i servia per a celebrar les festes familiars, les festes religioses i, sobretot, les victòries sobre els enemics.

D'altra banda, ja en l'antiguitat es podien diferenciar dos tipus de cerveses segons el color: la clara i la fosca, depenent del cereal utilitzat. La primera tenia un sabor fluix i dolç, mentres que l'altra tenia una textura i un sabor més forts. Però aquelles cerveses distaven molt de les actuals: en les cerveses antigues el sabor era més dolç, eren més espesses i nutritives, no feien bromera i tenien impureses, per la qual cosa es bevien amb una canya especialment dissenyada amb un filtre. Al llarg del temps, per a millorar el gust i el que es denomina el cos de la cervesa, a la composició inicial es van anar introduint diferents plantes aromàtiques i altres ingredients. En el segle XIII se n'hi va introduir un que és el que més ha contribuït al sabor de la cervesa actual: el llúpul, una planta que, a banda del sabor i l'aroma que dona a la beguda, hi aporta propietats antisèptiques i estabilitat.

Tot i que la majoria de la gent segurament atribuiria la cervesa més antiga d'Europa a algun país del nord, no és així: les restes més antigues d'esta beguda en territori europeu s'han localitzat a Aitona (Catalunya), les quals han sigut datades en un període de temps situat entre els anys 1100 i 1000 aC, quasi 500 anys abans de les primeres restes trobades a Alemanya. D'altra banda, la primera fàbrica de què es té notícia a Espanya es va instal·lar en el segle XVI, a iniciativa de l'emperador Carles I, al monestir extremeño de Yuste.

- 1 V F Els sumeris començaren a elaborar cervesa mesclant un element sòlid i un altre de líquid que extreien del blat germinat que usaven per a fer pa.
- 2 V F Al principi, perquè el sabor fóra més agradable, s'afegia aigua a la beguda elaborada amb cereals molts fermentats.
- 3 V F Les impureses de les cerveses antigues les feien menys dolces que les actuals.
- 4 **La cervesa no tenia massa prestigi en l'antiga Roma perquè...**
  - a) era la beguda dels qui no es podien comprar vi.
  - b) deien que havia sigut un regal de la deessa Isis al poble d'Egipte.
  - c) els pobles del nord d'Europa, enemics dels romans, en bevien per a celebrar les victòries.

- 5 Les cerveses antigues diferien de les actuals perquè...**
- a) no n'hi havia de tants tipus diferents com en l'actualitat, i les cerveses fosques tenien un sabor més fluix.
  - b) encara que la gent ja coneixia les canyes de cervesa, antigament s'utilitzava un filtre.
  - c) tenien impureses, i eren més espesses i més dolces que les actuals.
- 6 A Europa, les restes més antigues de cervesa...**
- a) tenen més de 3.000 anys i s'han trobat a Catalunya.
  - b) són les d'Aitona, que estan datades entre els segles x i xi.
  - c) les va importar l'emperador Carles I des d'Alemanya, per tal de posar en marxa la seua fàbrica de Yuste.
- 7 Entre els ingredients que, al llarg del temps, s'han introduït en l'elaboració de la cervesa hi ha hagut...**
- a) diverses plantes aromàtiques, pa, aigua i mel.
  - b) blat, aigua, safrà, mel, bromera i llúpol.
  - c) aigua, safrà, mel i una planta anomenada llúpol.
- 8 Quina locució conjuntiva pot substituir “tot i que” (“Tot i que la majoria de la gent segurament atribuiria...”, 4t paràgraf)?**
- a) atés que
  - b) malgrat que
  - c) posat que
- 9 Quin paràgraf presenta dos punts de vista diferents i oposats sobre un mateix aspecte?**
- a) El primer paràgraf.
  - b) El segon paràgraf.
  - c) El quart paràgraf.
- 10 Quin resum sintetitza millor el contingut del text?**
- a) El descobriment de la cervesa va ser casual. Unes fonts el situen a Sumer en el líquid procedent dels grans de blat germinats usats en l'elaboració del pa, mentres que unes altres fonts el veuen en la fermentació del gra emmagatzemat pels primers agricultors. Mentres que a Egipte es considerava d'origen diví i se'n va millorar el color i l'aroma, a Roma no tenia massa prestigi perquè era la beguda dels més pobres. En canvi, en els pobles del nord d'Europa era la beguda de les celebracions.

Quant a l'elaboració, des de l'antiguitat es coneixen dos tipus de cervesa, la clara i la fosca. L'evolució posterior ha afegit diversos ingredients, entre els quals cal destacar el llúpul, que han anat millorant-ne el color, el sabor i la textura, fins a arribar a la cervesa actual.

A Europa, les restes més antigues daten entre el 1100 i el 1000 aC i s'han trobat en unes excavacions a Catalunya.

- b) El descobriment de la cervesa va ser casual. Unes fonts el situen a Sumer en la mescla resultant de la fermentació del blat per a fer pa, i unes altres, en el resultat dels cereals germinats que guardaven els primers agricultors. A Egipte i a Roma es considerava d'origen diví, però mentre que els egipcis la valoraren positivament, entre els pobles del nord d'Europa i els romans no tingué massa prestigi perquè era la beguda dels més pobres. En l'antiguitat ja es coneixien els dos tipus de cervesa actuals, la clara i la fosca, més dolces, fluides i nutritives que les actuals. Posteriorment s'hi introduïren diferents ingredients, com per exemple el llúpul, que han anat millorant-ne el sabor i la textura. A Europa, les restes més antigues es trobaren entre l'any 1100 i el 1000 aC a Catalunya.
- c) El descobriment de la cervesa va ser casual. Unes fonts el situen a Sumer en el líquid resultant de la germinació de grans de blat per a fer pa i, unes altres, en la fermentació del gra emmagatzemat pels primers agricultors. En l'antic Egipte i a Roma, així com en els pobles del nord d'Europa, el seu origen s'atribuïa als déus i, per tant, el seu consum tenia una bona consideració.

En l'antiguitat ja es diferenciaven la cervesa clara, amb un sabor fluix i dolç, i la fosca, més espessa, nutritiva i amb impureses. Amb el pas del temps, la cervesa anà millorant amb la introducció del llúpul i altres plantes aromàtiques i ingredients.

A Europa, les primeres restes de la cervesa es trobaren a Catalunya, i foren datades entre el 1100 i el 1000 aC, mentre que les que més tard es trobaren a Alemanya es dataren 500 anys després.

Àrea d'estructures lingüístiques

Marque en cada qüestió l'opció més adequada per a completar la frase o per a contestar la pregunta en un registre formal.

Lèxic i semàntica

- 11 Què significa l'expressió "lligar-se bé les espadenyes"?**
- Preparar-se per a una situació difícil.
  - Despreocupar-se.
  - Comprometre's amb algú.
- 12 Què significa l'expressió "comes ajudeu-me"?**
- Anar relaxadament.
  - Ajudar-se d'unes crosses per a caminar.
  - Fugir corrents.
- 13 Volem fer un _____ per la Mediterrània, i ja hem reservat _____ exterior del barco.**
- creuer / una cabina
  - crucer / una cambra
  - creuer / un camarot
- 14 Què és un cadafal?**
- Una mesura antiga.
  - Un frau fiscal.
  - Una plataforma elevada.
- 15 _____ va estar pendent de les persones més majors durant _____.**
- La safata / l'aterratge
  - L'hostessa / l'aterratge
  - L'asafata / l'aterrissatge
- 16 Des _____, el president observava les reaccions de l'entrenador _____.**
- del palco / en el banquet
  - de la llotja / en la banqueta
  - de la grada / en el banquillo
- 17 Què significa l'expressió "a tort i a dret"?**
- De manera indirecta.
  - Pertot arreu.
  - Sense reflexionar.

18 Què significa l'expressió "ser flors i violes"?

- a) Ser el protagonista d'un esdeveniment.
- b) Ser cosa fàcil i agradable.
- c) Ser la musa de la primavera.

19 _____ de neu atemorí els esquiadors.

- a) L'allut
- b) L'avalanxa
- c) L'allau

20 Quina és la paraula que no té el mateix significat que les altres dos?

- a) despullar
- b) esplugar
- c) desvestir

21 Què és un rampell?

- a) Un desig sobtat i passatger.
- b) Les pedres o blocs que formen el límit de la vorera del carrer.
- c) Una llum viva que només dura un instant.

22 He arreplegat un _____ de la ciutat en _____ de l'hotel.

- a) plànol / el mostrador
- b) planell / el taulell
- c) plan / l'aparador

23 Ha d'abandonar _____ perquè li ha arribat una orde de _____.

- a) la vivenda / desnonament
- b) l'habitatge / deshauci
- c) la casa / deshauciamment

24 La destrucció de la capa _____ sembla un fet innegable.

- a) d'ozonus
- b) d'ozon
- c) d'ozó

25 Què significa el verb "baratar"?

- a) espatllar
- b) canviar
- c) baixar el preu

Morfologia i sintaxi

- 26 _____-vos prompte el café perquè, _____, es refredarà.
- a) Beveu / si no
  - b) Begueu / si no
  - c) Beveu / sinó
- 27 Li ha _____ molt que ella no arribara _____ acordada.
- a) dolgut / a l'hora
  - b) dolt / alhora
  - c) dolgut / aleshores
- 28 _____ vullga alguna cosa _____ ha de demanar-la.
- a) Qui / només
  - b) El qui / no més
  - c) El que / no més
- 29 _____ amb la bicicleta este cap de setmana.
- a) Potser isca
  - b) Pot ser que isca
  - c) Pot ser eixiré
- 30 No _____ mai de tirar el fem al contenidor!
- a) s'en recorda
  - b) se'n recorda
  - c) es recorda
- 31 El director va donar un regal a _____ dels assistents a la reunió.
- a) cadascú
  - b) cada un
  - c) cada u
- 32 _____ dimarts va a classe d'italià, però _____ dimarts passat no hi va anar.
- a) El / Ø
  - b) El / el
  - c) Els / el

- 33** Les pacients han de prendre les pastilles a les deu; no _____ repartisques encara.
- a) els les
  - b) se les
  - c) les les
- 34** _____ va ploure tant, _____ desbordaments de rius i moltes carreteres tallades.
- a) Posat que / va haver
  - b) Com que / hi va haver
  - c) Donat que / hagueren
- 35** Els desperfectes de l'accident han sigut pocs i la companyia asseguradora _____.
- a) s'hi farà càrrec
  - b) es farà càrrec d'ells
  - c) se'n farà càrrec
- 36** A la mare, li diré que no vindràs, però _____ comentaré demà.
- a) li ho
  - b) s'ho
  - c) li'l
- 37** El presumpte atracador, _____ estaven interrogant, s'afonava a poc a poc.
- a) al qui
  - b) al que
  - c) al qual
- 38** El corredor _____ Marta preguntava és el que ha arribat primer a la meta.
- a) per qui
  - b) que
  - c) pel que
- 39** Els vicis _____ s'ha proposat lluitar són la peresa i el tabac.
- a) contra els quals
  - b) contra els que
  - c) contra què

- 40 La situació creada _____ la crisi ha fet augmentar la desocupació.
- a) arrel de
  - b) a rel de
  - c) arran de
- 41 Construiran _____ per als jubilats.
- a) una llar nova
  - b) un llar nou
  - c) un allar nou
- 42 S'ha comprat tres llibres; dos _____ són per a regalar.
- a) dels mateixos
  - b) ne
  - c) dels quals
- 43 L'any que ve _____ a viure a la platja.
- a) anem a traslladar-nos
  - b) ens traslladarem
  - c) vam traslladar-nos
- 44 _____ acabar els estudis et _____ un lloc de treball.
- a) En / garanteisen
  - b) A l' / garantitzen
  - c) En / garantixen
- 45 Se n'ha anat a viure a l'estranger, però ens visitarà per _____.
- a) Tot Sants
  - b) Tots Sants
  - c) Tots els Sants
- 46 L'any passat _____ Pasqua _____ els cirerers.
- a) per / floriren
  - b) en / floreixeren
  - c) a / floresqueren
- 47 El granger ha _____ en una cistella els ous que han _____ les gallines.
- a) posat / post
  - b) posat / posat
  - c) ficat / pongut

- 48 **Este armari sempre ha _____ bé, però _____ que ha plogut tant fa olor de florit.**
- a) olut / desde
  - b) olt / des de
  - c) olgut / des
- 49 _____ **és que va vindre _____ va poder.**
- a) La veritat / tan ràpid com
  - b) Lo cert / com més ràpid
  - c) Allò cert / el més ràpid que
- 50 **Pren-te el desdijuni, perquè _____ agarrar l'autobús de les 8:00 h.**
- a) deus d'
  - b) has d'
  - c) tens que
- 51 **La màquina _____ per a poder obrir la carretera al trànsit.**
- a) llevaneus feia tots els possibles
  - b) llevaneu feia tots els possibles
  - c) llevaneus feia tot el possible
- 52 _____ **els vostres pares i _____-los.**
- a) Complaeu / obeïu
  - b) Complagueu / obeïu
  - c) Complagau / obeiu
- 53 **Va estudiar _____ sis mesos a Oxford, _____ li va permetre perfeccionar l'anglés.**
- a) per / el qual
  - b) durant / i això
  - c) Ø / el que
- 54 **Ens presentarà _____ seu amic dissabte _____ la nit.**
- a) el / en
  - b) el / a
  - c) al / per

- 55** Era tan tímida i tenia _____ pudor que ni tan sols dirigia _____ salut als companys.
- a) tanta / el
  - b) tant de / el
  - c) tant / la

Normativa ortogràfica

- 56** És un _____ tirar tants _____ pel carrer.
- a) disbarat / coets
  - b) disparat / cohets
  - c) disbarat / cuets
- 57** És una persona _____ disposada que sempre està _____ per a fer un favor.
- a) tant / a punt
  - b) tan / a punt
  - c) tan / apunt
- 58** Ja ha fet la reserva del viatge a _____.
- a) Natzaret i Betlem
  - b) Nazaret i Betlem
  - c) Nasaret i Betlén
- 59** La _____ econòmica perdurarà durant un temps.
- a) recesió
  - b) rescissió
  - c) recessió
- 60** La pel·lícula es va estrenar en _____ XI Festival de Cine _____ Huelva.
- a) el / de
  - b) el / d'
  - c) l' / de
- 61** En la _____ de l'estudi hi havia un globus _____.
- a) penombra / terraqui
  - b) penombra / terraqüi
  - c) penumbra / terraqüi

62 Quina és la frase que està ben escrita?

- a) L'avió, que procedix de los Angeles, aterrarà a les 22:30 hores a l'aeroport de La Havana.
- b) L'avió, que procedix de Los Angeles, aterrarà a les 22:30 hores a l'aeroport de l'Havana.
- c) L'avió, que procedeix d'Els Àngels, aterrarà a les 22:30 hores al aeroport de La Habana.

63 Quina paraula està ben separada sil·làbicament?

- a) su/ba/li/men/ta/ci/ó
- b) en/tre/creu/ar
- c) des/a/ten/dre

64 El biòleg _____ tenia la pell molt _____.

- a) molecular / pàlida
- b) mol·lecular / pàl·lida
- c) molecular / pàl·lida

65 Era una _____.

- a) escaramusa innocent
- b) escaramussa innocent
- c) escaramusa ignoscent

66 Les declaracions del ministre han provocat una _____.

- a) crisi governamental
- b) crisis governamental
- c) crisi gubernamental

67 La senyora que duia un gos lligat amb _____ va començar a _____.

- a) correja / esternudar
- b) correja / estarnudar
- c) corretja / esternudar

68 L'_____ és una _____ que s'ha de valorar molt.

- a) honestedat / virtut
- b) honestitat / virtut
- c) honestedat / virtud

69 És un _____ en Informàtica.

- a) enginyer titolat
- b) enginyer titulat
- c) inginyer titolat

70 Es casaren primer pel _____ i, després, pel catòlic.

- a) ritus ortodoxe
- b) rite ortodox
- c) ritu ortodox

Àrea d'expressió escrita

Dictat

La travessa és un vell camí romà // que puja des del poble fins a la coronació del coll; // és aquell un pintoresc indret, // però resulta un poc trist i solitari. // Per aquell camí de ferradura és per on pujava, // una vesprada de tardor, un homenet animós, esvelt, // amb una bufanda al coll perquè feia fred. // Tenia una quarantena d'anys i devia el malnom al seu nas prominent, // que li donava molta personalitat. // Bon home també ho era, de veritat; // però tenia molt arrelats dos vicis: // el primer, una desgavellada passió per la cacera; // l'altre, que bevia vi immoderadament, sobretot els dissabtes...

Redacció

Trie una de les dos propostes següents (mínim de 200 paraules).

- a) Escriga una carta a l'alcalde de la seua localitat amb una proposta de mesures per a fer una ciutat ecològicament més sostenible.
- b) Escriga un article d'opinió en què expose i argumente la seua opinió sobre la necessitat de disposar de bones instal·lacions per a practicar esports.

Àrea d'expressió i interacció oral

L'examinand triarà una de les dos lectures que li presentaran i la llegirà en veu alta. Després farà una breu exposició sobre el text o el seu tema, que pot haver preparat prèviament, i acabarà la intervenció mantenint una conversa amb els examinadors, en la qual li faran preguntes sobre el tema de la lectura.

LECTURA, EXPOSICIÓ ORAL I CONVERSA

EL GPS I LA NASA

El GPS, un aparell que permet localitzar amb precisió un objecte en qualsevol lloc del planeta, ha sigut elegit com l'avanç més important aconseguit per la NASA en les observacions de la Terra. El segon lloc l'ocupa el sistema per a diagnosticar la reducció de la capa d'ozó, i el tercer, els avanços en els pronòstics meteorològics aconseguits amb la informació dels satèl·lits, que ara permeten determinar l'estat de l'oratge en qualsevol lloc del món amb una setmana d'anticipació.

Però la localització precisa d'un objecte no és només el gran mèrit del GPS, que s'ha fet realment popular i, a poc a poc, s'ha convertit en un integrant habitual de l'equip de l'automòbil i en una funció més dels programes de telefonia mòbil, sinó que també té beneficis addicionals per a la ciència, perquè pot ubicar els moviments de les plaques tectòniques, registrar l'augment dels nivells marins i, sobretot, fer que la navegació aèria siga molt més segura.

Els experts havien considerat com a guanyador segur el GPS, però no van preveure que el nou coneixement adquirit per la NASA respecte a la capa d'ozó superaria altres avanços més espectaculars, per exemple els sistemes de detecció del calfament de la Terra, del desplaçament de les masses de gel polars o de l'augment del nivell marí.

En la conversa, els examinadors poden formular-li preguntes com les següents:

Preguntes per a la interacció

Té alguna experiència en l'ús del GPS? Creu que és un aparell útil?

És una tecnologia assequible per a totes les butxaques?

Fins a quin punt el GPS és fiable?

El GPS està destinat a convertir-se en un altre dels aparells imprescindibles de la vida moderna? En este sentit, és comparable amb altres aparells ja existents?

A més de l'ajuda en la conducció, coneix altres aplicacions del GPS?

Hi ha algun avanç tecnològic que li agradaria arribar a conèixer en un futur?

*Criteris de correcció i solucionari en: www.edu.gva.es/jqcv

SOLUCIONARI

ÀREA DE COMPRESIÓ

Comprensió lectora

	V	F
1	☐	☒
2	☒	☐
3	☐	☒

	A	B	C
4	☒	☐	☐
5	☐	☐	☒
6	☒	☐	☐
7	☐	☐	☒
8	☐	☒	☐
9	☒	☐	☐
10	☒	☐	☐

ÀREA D'ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES

Lèxic i semàntica

	A	B	C
11	☒	☐	☐
12	☐	☐	☒
13	☒	☐	☐
14	☐	☐	☒
15	☐	☒	☐
16	☐	☒	☐
17	☐	☐	☒
18	☐	☒	☐
19	☐	☐	☒
20	☐	☒	☐
21	☒	☐	☐
22	☒	☐	☐
23	☒	☐	☐
24	☐	☐	☒
25	☐	☒	☐

Morfologia i sintaxi

	A	B	C
26	☒	☐	☐
27	☒	☐	☐
28	☒	☐	☐
29	☐	☒	☐
30	☐	☐	☒
31	☐	☒	☐
32	☒	☐	☐
33	☒	☐	☐
34	☐	☒	☐
35	☐	☐	☒
36	☒	☐	☐
37	☐	☐	☒
38	☒	☐	☐
39	☒	☐	☐
40	☐	☐	☒

Normativa ortogràfica

	A	B	C
56	☒	☐	☐
57	☐	☒	☐
58	☒	☐	☐
59	☐	☐	☒
60	☐	☐	☒
61	☐	☒	☐
62	☐	☒	☐
63	☐	☐	☒
64	☐	☐	☒
65	☐	☒	☐
66	☒	☐	☐
67	☐	☐	☒
68	☒	☐	☐
69	☐	☒	☐
70	☐	☐	☒

www.edu.gva.es/jqcv

GENERALITAT
VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ